

tre Grupper skulle danne et Ministerium, maa de Grupper selv udpege deres Medlemmer. Men ganske vist har han ligesom jeg og som vist alle, i det hele taget den offentlige Mening, neppe tænkt sig Muligheden af, at „de 27“ og mindst under en saadan Situation vilde udpege det ærede Medlem fra Ringkøbing. Jeg tror ogsaa, de allerfleste havde ventet, at det ærede Medlem selv havde været saa klog, blot saa klog, at han ikke under den nuværende Situation havde taget mod Ministerkaldelsen. Den Tillid havde vist mange næret til hans Klogskab, om ikke til andet. Og jeg tror, at det, der er sket i disse Dage, i den senere Tid, ogsaa maa have vist ham, at det havde været klogt handlet, om han ikke i dette Øjeblik havde taget imod en Ministerpost. Han kunde jo som Medlem her i Salen, som sin Gruppens Fører have været medvirkende til ganske det samme, han nu er medvirkende til.

Saa nævnedes det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) en Udtalelse af den socialdemokratiske Provinskorrespondent, hvor han sagde, at den naturlige Løsning af Krisen, men den, man ikke paa nogen Maade vilde prøve fra ledende Side, havde været at henvende sig til Føreren for den Opposition, der fældede Neergaard. Ja, selvfølgelig! Naar Kongemagten behandlede det ærede Medlem fra Ringkøbing tilsyneladende med fuld Honnør, tilkalder ham sammen med de andre Grupperes Formænd, er man, set fra Kongemagtens Standpunkt, uberettiget til ikke at henvende sig til den Mand, der faktisk var Fører for den Politik, der havde ført til den daværende Situation. Det er fuldkommen rigtigt, jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser af den socialdemokratiske Provinskorrespondent. Dermed er det ingeniunde sagt, at den Mand handlede klogt i at modtage en saadan Kaldelse. Han kunde have vist dem videre. Og dermed er det ingeniunde sagt, at Socialdemokratiet vilde være gaaet ind under den Mands Ledelse, der skulde danne Ministeriet.

Det viser sig altsaa, at det ærede Medlem fra Kerteminde dels har læst og dels har forstaaet de Udtalelser, han paaberaabte sig, meget slet. Det, jeg her har sagt, er altsaa ogsaa Svar til den højt-ærede Landbrugsminister, som paa Dannerhøj i Gaar udtalte noget lignende, idet han sagde, at det var Skaberi, som ingen kunde tage Hensyn til, at de samme Grupper, der paa det Tidspunkt havde været villige til Samarbejde med „de 27“,

nu bekæmpede „de 27“ og deres Fører saa skarpt. Det er der aldeles ingen Selvmodsigelse i. Det, vi vilde under Ministerkrisen, var et midlertidigt Samarbejde om en retfærdig Valgkredsordning, hvis Landbrugsministeren og hans Parti vilde være gaaede med dertil. Men det, der nu foreligger, er et permanent politisk Samarbejde mellem „de 27“ og Højre om det politiske Forligs Gennemførelse og med den konservative Samlingspolitik i Horisonten, som maa blive en nødvendig Konsekvens af denne Politik.

Den socialdemokratiske Folketingsgruppes Stilling til Spørgsmaalet om Rigsretstiltale er givet klart og officielt i den Indstilling, som vort Partis Repræsentanter efter enstemmig Tilslutning af vor Folketingsgruppe afgav i Albertiudvalgets Betænkning den 6. Maj i Aar. Der indstillede vor Gruppens Repræsentanter, at Folketinget rejser Rigsretssag mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Den Beslutning er vort Partis Beslutning, den foreligger den Dag i Dag, den er der ikke rokket en Tøddel ved, og der kan det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) finde Socialdemokratiets Stilling til Rigsretsspørgsmaalet. Den er i dette Øjeblik, som den hele Tiden har været, som den var den 6. Maj i Aar, og som den har været fra Albertiaffærens Begyndelse. Vi kræve fuld Opklaring som Grundlag og fuld Udrensning, og til fuld Opklaring hører en Rigsretstiltale. En Rigsretsundersøgelse baade overfor Alberti, det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) er absolut nødvendig, hvis vi skulle videre frem, hvis vi skulle gennemføre det, som for Ministeriet Neergaard havde været den naturlige, nærliggende Opgave: Fuld Udrensning, den, som Ministeriet Neergaard lod ligge for at kaste sig over og knække sin Hals paa en anden Opgave, nemlig Militærspørgsmaalet, dette Militærspørgsmaal, som det nuværende Ministerium søger at føre videre gennem det foreliggende Forlig.

Saa sagde det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen): Hvor kan der være Overensstemmelse mellem de Angreb, som Oppositionen retter mod Højre og mod „de 27“. Til Højre siger man: I ere løbne over til Venstre. Til „de 27“ siger man: I ere løbne over til Højre. Hvor kan der være Sammenhæng, siger det ærede Medlem fra Kerteminde, i den Tale? Enten maa jo den ene være løben over til den anden, eller den anden være